

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hviivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXI. An in viraliber specie Christus insit Totus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

cebuntur. 3. Kemnitius. *Hic est Sanguis novi Testamenti*, quod includit in se pactum remissionis peccatorum. Unde; *Qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum.* 4. Kemnitius. in Liturgiis sunt preces pro remissione peccatorum. Siquē venialia deleat; cur non possit & mortalia?

AUTOR. Eucharistia est principaliter, nutrire animas & præsruare à peccatis; non, peccata delere. Præparatio ad eam est Pœnitentia iusta. **I.** Scriptura teste in meo *Antichristo* p. 3. q. 25. 2. Traditione, Patrūque Consensu teste. Unde in Liturgiis Diaconus proclamans, *Sancta Sanctis*, infideles & Catechumenos exire, & innoxios non adire Synaxin iubebat teste Chryl hom. 61. ad Antioch. Iustino in Apologia. 2. Cypriano, Ambrosio, &c.

3. **RATIO** suadet. 1. Euch. est Sacramentum à cæteris diuersum; ergo & proprium habet effectum nutriendi. Nam & *Lutheranis* Baptismi est ablere originale: Absolutionis, remittere actualia: *Calu.* verò est Baptismi p fidē remittere peccata per omnē vitā facta reliquā: Ecquid igitur Cœna opus ad remissionē? 2. Quia mos peruetus est post Baptismum continuò dare Eucharistiā, teste Cyrillo Ierol. in *Mytagog.* 3. Cū sola fides iustificet apud *Luthero* *Caluinistas*; quid Synaxi opus?

DICO AD I. Quos primum vocat *Christ*, iustificat; at dein seipso cibatur.

AD II. Ne arceantur, data potestas est remittendi prius peccata; quæ remitti absolutione certum est; at qui se sat digne disposuerit, certus est nemo.

AD III. Testamentum trifariam capitur; 1. Pro Voluntate testatoris. 2. Pro hæreditate cernenda. 3. Pro

instrumento literarum, quod est & signū Voluntatis, & causa ad eundē hæreditatis. Ita Eucharistia repræsntat mortem *Christi* passi, & applicat nobis meritum factæ remissionis, quam repræsntat in Commemoratione passionis.

AD IV. Prodest Eucharistia ad remittenda mortalia peccata nobis ignorata; Et ad persoluendam pœnam confessorum peccatorum. Et ad venialia dimittenda. Proin peccata mortalia potest delere Eucharistia; sed non est ad hoc primariò instituta.

QVÆSTIO LXII.

An Viraque Species sit necessaria sic, quò totus in ea sit Christus?

LVTHERVVS. D. claritione sermonis de Cœna, Non dixi, nec consuevi, nec est in sententia mea; ut unus, aut aliqui Episcopi propria autoritate inciperent alicui Virā que Speciem porrigeret; Nisi ita præciperetur in Concilio Generali. 2. In Assert. art. 16. Consultem mihi videtur nunc ut non modò per Concilium, sed quilibet Episcopus, etiam invito Papa, Christum secutus in Euangelio, rursus Viramque lactis daret. 3. In formula M. ille; Si quod Concilium statuerit Viramque, nos nequaquam vti virāque volumus; sed in despectum Concilii ac statuti, aut Vni, aut neutri, & minime Viraque vti vellemus, ma edictū vniuersos, qui ex potestate Concilii Viraque vterentur. Cochleus in Septuaginta c. 23. notat 36. *Lutheri* hac in re contradictiones.

II. LVTHERVVS in eadem declarat. ait. 1. Non necesse dari laicis viramque. 2. *Lib. Capt. Bapt. cap. 1.* Sacerdotes iure diuino teneri, ut dent viramque; Laicis tamen liberum esse, ut petant vnam viramque, aut neutram. 3. In *Assert. art. 16.* Qui viramque nequeunt impetrare, si omittant desiderare, impios esse. *LVTHERVANI* vigent necessitatem Viramque.

SYASIONES vide infra quæst. 65.

III. LVTHERVVS. AN TOTVS CHRISTVS sit sub Viraque, variat. 1. *Assert. artic. 16* ait, Totum esse in qualibet. 2. In *Inform ad amicū*, idem Concomitantiam. 3. *Lib. ad Waldenses*, frustra se torqueret aliquos ait, & dissimulat quæstionem. 1. *LVTHERVANI*, ut *Hehusius* negat Concomitantiam; *Harmelmannus* ait esse diabolicum inuentum; *Illyricus* item &c. 2. Alii, ut *Brennus*, in *Confess. Wittenb.* Kemnitius, &c. Totum esse aunt in qualibet specie:

Q. 3. si que

neque dicere coguntur ob Vbiquitatem suam. 3. Alii, ut Lutherus passim, MELANCHTHONVS. 10. Confess. Aug. hanc questionem dissimulant.

4. CALVINVS cum suis Concomitantiam & ridet, & impugnat. *Inft. l. 4. c. 17. §. 18. 35. 47.*

SVADENT istis. I. CALVINVS. Quod obtendant Concomitantiam. nimis frivolum est; cum symbola, quibus includuntur, ita distincta sint. 2. §. 31. Si sua illa Cocomitantia negetur, quid facient? Quis sanus & sobrius Christi Corpus Christum esse sibi persuadeat? 3. §. 74. Dominus panem ostendens Corpus suum esse dicit: Calicem dnm ostendit, Sanguinem vocat. Humana rationis audacia contra reclamatur, Panem esse Sanguinem, Vinum esse Corpus. Ac si Dominus nulla causa Corpus suum à Sanguine & verbis & signis distingueret. Et unquam fando audicium esset, Corpus Christi aut Sanguinem Deum & Hominem appellari? Sanè si designare se Totum voluisset, dicere poterat, Ego sum; non autem, Hoc est Corpus meum.

AVTOR. Christus totus est in qualibet specie. 1. Sic tria Cœcilia Generalia, Constantiense, Florentinum, Tridentinum, ex euidencia S. Scripturæ quam videt in meo *Anti-bristolop. 3. q. 26* 2. Sic vniuersalis Patrum Consensus; B. Andreas ait: Agnum immaculatum quotidie immolari, & à populo māducari. Origenes: Illi dicimus, DOMINE non sum dignus. Hilarius ait: Manducatione fit, ut Filius Dei in nobis sit. Cyr. Ierosol ait, Nos esse Christophoros: summum Regem sumi; caue ne in terram excidat. &c. Quare qui Concomitantiam negant, se cadaver timere afferant necesse est. 3. Miracula crebra Veritatem Totalitatis attestantur.

DICO AD I. Symbola sunt distincta, non ideo: amen & Res: nisi quod Res diuersæ significantur.

AD II. Negentur & S. Scripturæ, & Patrum consensus, &c.

AD III. Mendacia fundit, nos dicere, Panem & Sanguinem, &c. Corpus Christi esse Deum. Denique dixit, Hoc est Corpus meum; non Ego sum; quia id expressit, quod signo representabatur.

QVÆSTIO LXIII.

An tota Ratio Sacramenti sit in vna specie?

LUTHERANI sic ratiocinantur: Si panis & vinum sint duo Sacramenta; tunc fraudant Sacramentum, qui calicem negant. Si vnum sint; ergo dimittunt dant laicis, qui in conuiuio spiritali potum negant.

SVASIONES vide infra quasi 66.

AVTOR. Eucharistia trifariam consideratur. I. Ut pignus diuini amoris Sic in Vna specie conseruatur: quia totum Christum exhibet. II. Ut Sacrificium: Sic Vtraque necessaria est: quia id significat Christi passionem, ut cruenti Sacrificii imitatio, quæ sine effuso Sanguinis signo non representatur. 2. Deinde in Sacrificio esse debet reipla, quod fuit in typo Melchisedechano. Ideo Vnus Ecclesiæ nunquam passus est Sacrificari in altera sola: *D. Th. 3. q. 83. art. 6.*

III. Ut Sacramentum; Sic in alterutra perfectè est tota ratio Sacramenti, ita *Concil. Trident. Sess. 21. Can. 3.* RATIO. Quia in vtralibet est Significatio & Causa gratiæ: quæ omni in esse Sacramentum debent.

I. Significatio vtriuslibet est *Refectio spiritalis*, at hanc proinde vinum solum, vti & panis solus significat: potestq; alterutra species dici pars, (sed Materialis) Sacramenti, sc. Christi totius. Itaque in Scripturis Esurire & Sitire iustitiam, *Matth. 5. Eccl. 24* Manducare & bibere, ut *Ier. 6. pro eodem ponuntur: teste S. Cyr. Serm. de*